

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

7. Dies Junii. Oculi vestri etiamsi jaciantur in aliquem, figantur in
neminem. S. Augustinus Epist. 109.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

mos, per ætates plurimas subministravit. Quid non debet hæc ipsa, ubi hæc scribo, urbs Antverviæ, Norberti familiæ? Quod non subfuerit Tanchelino fatali illi hæreseos portento, uni hoc debet Norberto. Sed illa familia non modò virtute, & eruditione, sed avito, imò & regio sanguine illustres recenset. Hos inter eminent Robertus è regio Anglorum sanguine prognatus. Scitè ergò Poëta:

Debet Norberto, si est Angla clara Roberto.

7. DIES JUNII.

Oculi vestri etiam si jacciantur in aliquem, figantur in neminem. *S. Augustinus Epist. 109.*

Cautelâ I.
magnâ o-
pus circa
oculos.

Multum differunt, in aliquem oculos obiter jacere, & cito figere. Penè perinde est in ea quæ non decent, oculos figere, & animæ lethale vulnus infligere. Credes si frequentia maturè expendas. Acroama est Salviani, oculos esse (a) *naturales quosdam animi cuniculos*. Ut enim in obsidione civitatum, quæ naturâ, artificioque munitæ sunt, ducto cuniculo ad castellum, fit resticula pulveris tormentarii, duciturque in lineam ad præsidii fundamentum: neque tamen igne applicito fiunt statim illa grandia, & miranda, quæ videmus: sed paulatim flamma serpit per apertam viam secuta, & exigui fomitis continuatione innutrita, donec in specum latè patentem, & copiosam materiam infusa, in vastum erumpat incendium. Tum videas subito

(a) *L. 3. de Provid.*

Junius.

Tessera.

435

subitò ignem furere, solum quati, horrifico sonitù compleri omnia, subruì turres, volitare saxa, moles in sublime attolli, quasi telo trifulco Pœtici Jovis, aut Gigantum immanium conatu, Acroceraunia convellerentur. Ita eximix formæ pulchritudo, per oculos, ut animi cuniculos subiens, si aspectus continuatione, ut igneo fomite, ardor ipse cupiditatis, intimam in arcem prævenerit, magnū fieri incendium necesse est, fumo, & tenebris compleri mentem, pro profira pia convelli, Gratix propugnaculum everti, ruere muros dissipatæ conscientix, non sine acerba calamitate.

II. Oculos corporis esse cuniculos animi, docebit nos suo damno, utinam nostro emolumento, David, princeps dubites purpurâ, an sanctimoniâ clarior. Hic cum somnio meridiano se molliùs recreasset, surrexit è lectulo regio, caprare liberiozem auram voluit, deambulavit in solarío domus regix, unde liber in omnem viciniam prospectus fuit, circumegit curiosè oculos, (a) *viditque mulierem se lavantem ex adverso*. O quam acutè hîc Augustinus! (b) *Mulier longè, libido propè*. Vidit, & subitò à formoso illo spectaculo radius, & cum radio fulgur, & in fulgure vibrans amoris ignis, & ex igne ardor interiora depascens, unde illa consecuta sunt, quæ cum legimus, vel audimus, legentium est dolor, audientium stupor. Deus bone! Magnus ille Messix Pater, ille à Deo coronatus, & vaticinio pollens, in cujus pectore, ut in opportuno diversorio S. Spiritus sedem posuerat, unde velut è tripodè loquebatur, ille præco mirabilis, ac pictor Evangelii futuri, & Ecclesix olim triùphantis.

Ee 2

Ille

(a) 2. Reg. 11. 2. (b) *In Ps. 50.*

Ille divinitus amplissimo dominatu potens, tot cœll
donis cumulatus, domus Saulis, & gentium barba-
rarum victor, cui ad cumulum humanæ felicitatis,
admodum nihil deesse videbatur, uno contuitu fuit
stratus, & abjectus, è libero servus libidinis, è viden-
te cæcus, è Dei amico hostis, ex opulento spoliatus,
& miser evasit.

III. Mihi quidem miserandus David jure vide-
tur tunc dicere potuisse, quod post longè fletu, &
mœrore plenus cecinit Jeremias. (a) *Oculus meus de-
prædatus est animam meam.* Sed qualem animam, &
quàm calamitosè deprædatus est? Illam animam, ut
felicissimam urbem, Angelorum multis legionibus
cinctam, bonis cœlestibus affluentem, omnium vir-
tutum locupletem: in requie opulenta sitam, & con-
scientiæ tranquillitate, plenam divinis Apothecis, ubi
peregrinæ huic mundo merces continebantur, non
ab Indiæ felicibus oris, sed è cœlo empyreo petita: ur-
bem devotione præstantem, quotidianis animi dona-
riis, votisque nobilem; ubi Circi, & curricula perfe-
ctionis, & multiplicia theatra proposita mundo, An-
gelis, & hominibus ad intuendum, ad mirandum, ad
imitandam. Hanc, inquam, animam, ut civitatem
suis ornamentis gloriosam, unico aspectu oculus de-
prædatus est, spolia diripuit, trophæa statuit ad per-
petuam ignominiam sanctitatis. Sustulit è mente lu-
men, è voluntate religionem, ab animo gratiam, à
Vate prophetiam, à Rege consilium, à Dei amico
summi Parentis inexplicabilem illam benevolen-
tiam, & favorem, quo gestiebat priùs, & mirificè
gloriabatur. Hem animi humani imbecillitatem, su-
pra

(a) *Thren.* 3. 51.

Junius.

Tessera.

437

pra omnium opinionem maximam ! Quem unus radius muliebris venustatis, in oculum curiosum exceptus, sic abripit, agit, & transversum agit, & è regia virtutis via deflectit, scelere infami, incomparabili temeritate, inexplicabili calamitate. Malum est videre mulierem, pejus alloqui, pessimum tangere. Vis ergò tibi consultum ?

Despice foemineum cultum, nec respice vulum.

8. DIES JUNII.

Quotiescumque dulci voce mulcetur auditus, ad turpe facinus invitatur aspectus. *Valerian. Cemel. Homil. 6.*

C u e l a I.
circa au-
ditum.

UT exiguo distant loci spatio oculi, & aures, sic eidem exponuntur periculo. Facilis est transitus ab aspectu ad auditum. Ne malè audias, cave mala audire. Ut igitur benè audias, neganda est audientia illis, qui proferunt verba impudentia, itemque illorum sermonibus, qui detrahere de aliorum vita gestiunt, & nominis gloriam imminuere satagunt. Nihil tamen auditur ut frequentius sic nec libentius in triviis, in constrinis, in conviviis, in tuguriis pauperum, in palatiis nobilium, in sacrosanctis quoque templis, in curribus, in navibus, vapulant omnium aures convitiis, & contumeliis, & calumniis. Tanta hujus mali libido mentes hominum invasit; ut etiam qui ab aliis vitiis sunt eximii, in istud tamen, quasi in extremum diaboli laqueum incidant. Sicuti ad sanos, sanctosque sermo-

E e 3

nes